

Verkiezingen 2014: Referendum over België of over de aanpak van de crisis?

Herwig Lerouge

In september 2013 zal het parlement zeer waarschijnlijk de zesde staatshervorming goedkeuren. Voor de acht partijen die het akkoord ondertekenden brengt deze overeenkomst de langverwachte pacificatie. Men wil het hopen, maar niets is minder zeker. We weten eigenlijk nu al waar de nieuwe splijtstof woekert waarmee binnen afzienbare tijd De Wever en zijn clan hun nieuwe bommen zullen vervaardigen.

Er zijn nieuwe conflicten in de maak. Deze halve splitsing is koren op de molen van de separatisten en zal de roep naar nieuwe opsplitsingen versterken.

Er komt meer concurrentie tussen de gewesten. De hervorming betekent verarming. Ze maakt het bestuur ondoorzichtiger, complexer en duurder.

Deze hervorming is slechts een wapenstilstand.

Vlaams Belang en N-VA zijn duidelijk: het is niet genoeg. De N-VA wil 'confederalisme'. Bij een N-VA overwinning staat dat thema opnieuw centraal.

Maar er is een probleem. Rond het nut van een nieuwe nog verdergaande staatshervorming zijn de Vlaamse patroons verdeeld. De schrik voor een nieuwe politieke crisis zit er in. Er moet dus snel gehandeld worden en dat houdt twee zaken in: geen maandenlange politieke crisis voor een nieuwe staatshervorming en snel de bevoegdheden die de deelstaten via de huidige staatshervorming krijgen op een voor het patronaat voordelige wijze invullen.

Vandaag is de eerste bekommernis van het Vlaams patronaat om ook op federaal vlak een rechtser meerderheid te bekomen. Indien de N-VA vasthoudt aan haar eis voor een verdere splitsing na 2014, dreigt ze geïsoleerd te raken. De andere Vlaamse meerderheidspartijen zijn geen voorstander van een nieuwe grote staatshervorming. CD&V heeft sinds kort een offensieve strategie uitgewerkt tegen de N-VA: het samenwerkingsfederalisme in plaats van het conflictfederalisme van de N-VA.

De nieuwe strategie van CD&V zorgt voor problemen bij de N-VA. Het is dus mogelijk dat N-VA er niet in slaagt om van 2014 een nieuwe slag om de splitsing van België te maken. Deze staatshervorming is niet positief, maar een kiescampagne rond het thema van de splitsing van het land zou dramatisch zijn voor het bewustzijn van de mensen en voor de slagkracht van de arbeidersbeweging.

De traditionele partijen zullen wellicht oproepen om allen achter hen te gaan staan tegen het N-VA-gevaar. Wie dat niet doet zal wellicht als 'objectieve bondgenoot' van de N-VA worden bestempeld.

In de kiescampagne zullen PS en SP.A laten uitschijnen dat ze in tegenstelling tot De Wever 'tegen harde besparingen, tegen het Duits model en tegen Duitse mini-jobs zijn'. Dat is dan wel niet gebleken uit hun daden in de regeringen. Overigens, het Duits model en de Duitse mini-jobs werden ingevoerd onder de Duitse sociaaldemocraat Schröder. En in Nederland en Frankrijk duwen de PS en de sociaaldemocratische PvdA de zwaarste besparingen door. Net zoals bij de gemeenteraadsverkiezingen is gebleken, zal er slechts een ware oppositie komen tegen het rechts beleid als de echte linkerzijde wordt versterkt.